

Om Ni inte trives i Eder kostym
är det säkert något fel med den.
Nästa gång är det bäst att beställa hos
Axel Helligrens Skrädderiaffär
SIGTUNAGATAN 11 Telefon V. 4416
Garanteras välsittande kläder av prima material.
Förstkl. skrädderi, välgjort arbete.
Billiga pris.

Schäfervisan

Ord och musik fritt efter EVERT TAUBE.

★
Klubbens medlemmar erhålla densamma mot insändande av porto (15 öre)
Icke medlemmar Kr. 1:- + porto.
Svenska Schäferhundklubben, Mälartorget 15

HARRY WENBERGS FRIMÄRKS Galleri

Band IX. BIOLOGI,
synnerligen intressant, utarbetad av den kände
biologen Rektor Lars Gabriel Andersson, nu utkommet.
Tidigare har utkommit: Band I. VÄRLDSHISTORIA (Europa).
PRIS Kr. 4:50, 7:50 och 12:- pr band.
A. B. HARRY WENBERG
H. K. H. Kroggsgatan Hovlärarskolan
Drottningg. 82, Stockholm I.
Telefoner: Butiken 10862. Kontoret 10869, N. 11498

L. Groll
Järntorget 57, STOCKHOLM
TEL. 8151, NORR 2198

Lager av:
Oljekläder, alla slag, Skinnkläder, äkta bid Overdragkläder,
Vindtygkostymer m. m.

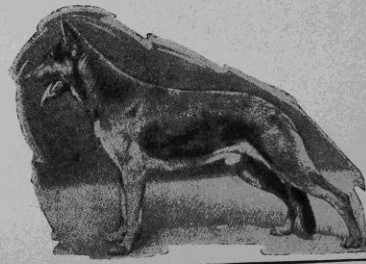
SCHAEFERHUNDEN

Ryttmästare v. Stephanitz'
kända verk *Der Deutsche Schäferhund in Wort und Bild*,
har utkommit i dansk översättning.

Priset är 10:- kronor och sändes boken portofritt från
SVENSKA KENNELKLUBBENS EXPEDITION,
Smålandsgatan 40, Stockholm.

Fören. Boktr., Söderställe 1925

SVENSKA SCHAEFERHUNDS KLUBBENS

TIDSKRIFT

Nr 3

Mars 1925

Årg. 2

Använd alltid
Lazarol och Lazarin
vid skötsel av hundens sår.

JAMAICA
BANANER
FRUKT OCH MAT
MEN DE MÅSTE VARA MOGNA

BANAN-KOMPANIET

Ni bör
ständigt ihågkomma
Aktiebolaget
STRÖMBERG & Co
mest sorterade
AVBETALNINGSAFFÄR
där allt finnes som tillhör en välsorte-
rad möblerings-, manufaktur- och
beklädnadsaffär m. m., AB 1928
m. m.
Obs! Goda varor. Billiga priser. Obs!
Regeringsgatan 76 och 89
Norr 9585, 69 26

» **TENGERS
HUNDBRÖD** »

är enligt fackmäns erfarenhet det
bästa utfodringsämnet för
hundar av alla raser.

★
Försäljes i alla välsorterade sport- och
specieraffärer, samt i parti från
Tengers Hundbrödfabrik
Lidingö Villastad - Tel. Lidingö 1002

Vid behov av
Hundartiklar
vänd Eder benäget till
BASTMANS
Största specialaffär
i landet.

A.-B. GEORG A. BASTMAN
H. M. Konungens Hovleverantör
Nybrogatan 1. Stockholm

SVENSKA
SCHÄFERHUNDS-
KLUBBENS

Tidskrift

KLUBBEN ASSOCIERAD MED SVENSKA KENNELKLUBBEN

Nr 3

MARS 1925

2 ÅRG.

SCHÄFERHUNDSAVEL SKALL VARA
BRUKSHUNDSAVEL.

Da, till följd av oförstånd eller, än värre, samvetslöshet, en del
fel och misstag på sin tid doko upp i schäferhundsaveln och under
världskriget sökte göra sig breda genom det färfängliga och på yttre
fördelar inriktade strävandet efter skönhetshundar, inpräntade var
läromästare hos oss det ord, som alltid varit kännetecknande för
hans verksamhet på schäferhundsområdet: Schäferhundsavel är
brukshundsavel. Här innefattas allt, som utgör schäferhunds-

RÅDHUSRESTAURANGEN

4 HANTVERKAREGATAN 4

God Mat = Härlig Musik
Stor Festväning

avelns grundval och väsen. Det gäller blott att fullt och helt klargöra för sig den verkliga innebörden i detta ord, vars sanning icke låtet sig rubbas. Detta ord kommer att äga sin giltighet, så länge avel av tyska schäferhunder bedrivs i enlighet med rasens förordningar. Schäferhundföreningens kalender för 1925 upptager därjämte för också bland sina gyllene avelsregler samma sentens: "Betänk att schäferhundsavel måste vara brukshundsavel, om den skall förbli schäferhundsavel. Slapp aldrig ur sikte vart avelsmål: en högt begävad, arbetsduglig hund med fulländad brukshundsbyggnad". Detta enda rätta och sanna avelsmål kunna vi emellertid uppnå allenast genom att driva avelsarbetet i en enda riktning och på ett enda sätt: såsom brukshundsavel.

Ingen brukshund uppstår helt och hållet av sig själv. Bruksduglighet måste framarbetas och underhållas i och genom arbete. Oavtligt arbete var det, som från första början hos den tyske schäferhunden skapade det för rasen typiska brukshundsanlaget och gjorde detta anlag till en ärtlig egenskap. Ur sådan sädd grodde och mognade småningom skörden: rasens karaktär. Vi äro numera i det lyckliga läget, att blott behöva skörda. Vore det icke då vanvettigt, brottsligt, otyskt, om vi läte skörden tillspillovas? Blott den, som fasthåller vid det enda sanna avelsmålet och i strävan därför övervinner alla hinder, sålunda även samvetsgrant fullgör det mot rasens undergång och fördärv ensamt skyddande arbetet på bruksduglighetens uppehållande och främjande, blott den är uppfödare och förtjänar den hedersstitel, detta ord innehåller. Den åter, som är likgiltig för avelsmålet och för lat att sträva efter detsamma, den som åsidosätter sin skyldighet att uppehålla och främja rasens bruksduglighet, den som utger avelsvidrig parning och valpfabrikation för tysk schäferhundsavel, han är en bedräglig fabrikant och icke någon uppfödare. Gent emot dylika rövare och inbrottsjuvar på vårt brukshundsgebiet befinna vi oss i ett tillstånd av nödvärn. Därför bör varje ärlig uppfödare och sann schäferhundsvän sätta pistolen för bröstet på dylika personer och tvinga dem upphöra med sitt fördärliga hantverk med ett skarpt uttalande: Bort med fingrarna från var tyska schäferhund!

Men då nu schäferhundsavel icke är eller får vara något annat än brukshundsavel, så måste denna avelsprincip — vilken erkänts såsom den enda riktiga och som innefattar själva grundförutsättningen för raskaraktärens uppehållande — erhålla ett avgörande inflytande på vår förenings avelsarbete. Den, som vill driva sitt avelsarbete såsom medlem av tyska schäferhundföreningen och till dess fromma, måste ha klart för sig, att han i nämnda egenskap icke får till avel använda andra hundar än brukshundar, d. v. s. sådana hundar, som enligt officiella bevis uppfylla åtminstone vissa mi-

nimifordringar på arbetsduglighet. Att hålla, uppföda och utbilda dylika hundar tillkommer icke blott de speciella tjänstehundsförarne utan varje schäferhundsvän, framför allt varje uppfödare. Ty förnuftig, rasbefrämjande uppfödning börjar redan med valparne. På detta sätt måste redan uppfödaren skapa möjligast gynnsamma förutsättningar för unghundarnes utveckling till brukshundar. Likaså måste envar, som icke kan syssla med hunduppfödning, men som dock vill bli delaktig av glädjen att äga en rastypisk schäferhund, söka gestalta hundens fortsatta utveckling och levnadsförhållanden på sådant sätt, att bruksdugligheten, denna raskaraktärens huvudbeståndsdel, kan göra sig gällande.

Att utbilda sin hund är därför något, som schäferhundsigaren icke godtyckligt kan göra eller låta, utan något, som han av omsorg för sin hund och dennes välbefinnande *måste* göra och *icke får* underlåta. Alldeles speciellt gäller detta nu uppfödaren, vilken måste betrakta utbildningen och dess resultat såsom den viktigaste grundvalen för avelsarbetet.

Avelsarbetets metod, riktning och mål äro sålunda kända: Schäferhundsavel är brukshundsavel. Är det icke då på tiden, att denna grundsats blir praktiskt genomförd i vårt avelsarbete och att den i föreningens stadgar upphöjes bjudande lag? För antytt ändamål äro nedanstående förslag till stadgändringar utarbetade. Om vägande skäl icke kunna anföras mot desamma, är det meningen, att förslagen fortast möjligt skola göras till föremål för behandling och prövning för att, om de antagas, träda i kraft inom loppet av ett år.

Förslagen äro av följande innebörd:

- 1) En var uppfödare, som tillhör tyska schäferhundföreningen, får till avel använda endast sådana djur, som bevisligen blivit med gynnsamt resultat utbildade, d. v. s. äro berättigade till brukshundsbezeichnung.
- 2) Avkomlingar av sådana föräldrar, som icke båda bevisligen blivit med gynnsamt resultat utbildade, kunna stambokföras, först

RESTAURANT
BACCI WAPEN
JÄRNTORGGATAN 61
(Närmast Slussen)
Hemtrevliga lokaler

efter det dessa avkomlingar själva, enligt företett bevis, blivit framgångsrikt utbildade.

3) Till den sist förvärvade brukshundsbezeichnung skall alltid fogas årtalet, då den erövrades (t. ex. Sk. H. 25).

4) Skyddshundsprövningen — det första och minst krävande provet — vars framgångsrika bestående är förutsättning för rätten att föra bezeichnung Sk. H., måste utformas på sådant sätt, att detta prov tillgodoser kravet på vidmakthållandet och höjandet av schäferhundens bruksduglighet, och samtidigt så, att varje föreningsmedlem — även den, som icke kan delta i en dressyrkurs, — likväl blir i stånd att bibringa sin hund all den utbildning, som erfordras för provets avläggande.

5) Till åldersklass å alla av tyska schäferhundsföreningen erkända utställningar mottagas endast sådana mer än 20 månader gamla hundar, som äro berättigade till brukshundsbezeichnung.

6) Rätten till brukshundsbezeichnung är första förutsättning för erhållande av betygen "mycket god" och "utmärkt".

7) Till ungdomsklass å alla av tyska schäferhundsföreningen erkända utställningar mottagas hundar allenast i ålder mellan 15 och 20 månader.

8) Till kåring mottagas allenast sådana hundar, som äro berättigade till brukshundsbezeichnung.

Mom. 7 avser möjliggörande för unghundar att erhålla utbildning och förvärva rätt till brukshundsbezeichnung, innan de delta i sin första utställning, och bestämmelsen blir av än större betydelse på grund av stadgandet i mom. 6. För ernående av den rasmässiga bruksdugligheten hos unghundarna är den efter inträdd totalutveckling i 11—12 månadersåldern begynnande, fackmässiga utbildningen synnerligen viktig. Därmed skulle också de många utvecklade och efterblivna unghundarne försvinna ur ungdomsklassen, och bedömningen i denna klass skulle icke längre, såsom nu är fallet, tillmätas mindre betydelse än bedömningen i åldersklass. Med nu ifrågasatta gestaltning av utställningsväsendet skulle det också bli möjligt att — såväl för hundar som tikar — bilda en obligatorisk särskild av alla hundar, som i ungdoms- eller åldersklass erhållit betygen "mycket god" eller "utmärkt", och att åt de bästa djuren i denna klass utdela exempelvis 5 konkurrenspris. Det viktigaste med denna särskild är emellertid icke de föreslagna konkurrenspriserna utan det faktum, att en ringmässig sammanställning av de för avel mest lämpade djuren på en utställning alltid är lärorik och uppfostrande för allmänheten. —

Ovanstående är hämtat ur en av den kände tyske schäferhundsdomaren Schmorrenpfeil författad artikel, införd i ett av de sist utkomna numren av tyska schäferhundsföreningens tidskrift.

De förslag till ändrade utställningsbestämmelser, som författaren skisserat, ha sålunda ännu icke ens i Tyskland upphöjts till lag, men komma säkerligen att i en snar framtid genomföras. Och när sådana viktiga reformer äro å bane, böra vi här i Sverige vara med bland framstegsmännen. Ty det är verkligen betydelsefulla saker det gäller. Författaren har här satt fingret på den ömma punkten.

Reformens genomförande skulle småningom befria oss från lidandet att bland djuren på våra schäferhundsutställningar påträffa dessa modedockor och vinhundskarrikatyror, som falla i vanmakt vid knallen av ett revolverskott; reformen skulle öka tillgången på schäferhundar, som kunna och vilja skydda sina ägare i stället för att söka skydd hos dem.

Men hur reformen inom rimlig till skall kunna genomföras här i landet, där vi äro beroende av Sv. Kennelklubbens och Föreningens Svenska Skydds- och Sjukvårdshundens stadgar, det återstår att diskutera. Det finnes emellertid all anledning hoppas, att saken även på dessa håll skall möta förstelse. Under tiden kunna vi alltid göra så mycket, att vi till våra kommande kåringar släppa fram allenast officiellt godkända brukshundar, och att vi på våra egna utställningar utdela särskilt förmåliga och dyrbara hederspris åt goda unghundar, vilkas båda föräldrar äro officiellt erkända bruksdjur.

Mycket annat återstår emellertid att rätta till. Spårhundsprovet i dess nuvarande form måste bort. Det innebär icke någon som helst garanti för förefintligheten av de rätta schäferhundsegenskaperna. Dressyrkurser måste anordnas överallt i landsorten, så att vi över hela landet få en stab av medarbetare, som kunna leda arbetet på schäferhundarnes utbildning. Här i Stockholm måste dressyrkurser för schäferhundägare anordnas mycket oftare än hittills och drivas i raskare tempo. Föreningen Sv. Skydds- och Sjukvårdshunden, som åtagit sig dressyrarbetet även inom vår ras, har sålunda ett rikt verksamhetsfält framför sig, och vi hoppas uppriktigt, att ett intimt och på ömsesidig förståelse grundat samarbete mellan föreningen och vår klubb skall leda till bästnad icke blott för den senare utan jämväl för skyddshundsaken i dess helhet.

Stockholm i mars 1925.

Sigge Wettermark.

SKRIET FRÅN VILDMARKEN.

Ur en i Veckojournalen införd, av professor Ivar Trägårdh författad artikel med ovanstående rubrik, tillåta vi oss anföra följande:

Av alla våra husdjur anses hunden vara det, som först kommit under människans inflytande, och det torde vara rätt oomtvistat, att när Australiens jord någon gång i början av kvartärtiden besträddes av människor, som kommo västerifrån i sina kanoter, des- sa då medförde hundar som husdjur. Och i stenåldersavlagringar i olika delar av Europa äro lämningar av hundar anträffade. Där- emot äro asikterna om vilka djur som äro tamhundarnas stamfor- mer mycket olika, om än den uppfattningen är förhärskande, att hunden ej lämjts på ett enda ställe, utan att detta skett i olika de- lar av världen, oberoende av varandra. I den gamla och nya världens nordligaste trakter har väl säkerligen vargen varit stamfor- men till de större hundraserna, men de små hundarna i den gamla världen härstamma troligen från någon schakal, medan i Amerika prärievargen anses vara urformen för där levande hundraser.

Det kan ej råda minsta tvekan därom, att hunden under sin län- ga och intima samlevnad med människan förlorat många av de drag, som utmärkte dess vilda stamfränder. Vildhet och misstro har ersatts av en trofasthet och tillgivenhet för människan, som söker sin like i världen. Det har sagts, att hunden är den enda varelse, som älskar sin hushonde mera än sig själv, och varje bar- nafader, som haft en schafferhund till följeslagare åt sina små, vet, att en säkrare och mera pålitlig kamrat kunna de ej ha. Alla ha vi väl hört historien om Grey Friar's hund, Boby, som sov var natt på sin herres grav under tolv hela år och fick sin minnesvård i Edinburg, där den levde.

Men det är nu en gång så, att i allt levande kämpa två krafter kvar vid det bestående och strävar att bibehålla det, samt den pro- gressiva, som söker att anpassa sig till en ny miljö och ändrade för- hållanden. Den kraft, som segrar, är den som är mest fördelaktig för arten i fråga. På samma sätt är det med hunden. Genom mal- medvetet urval har människan uppdragit en mängd olika hundra- ser, var och en med sin bestämda uppgift; bulldoggen med sina massiva käftar och sin hårdnackade envishet användes sålunda till hjälp vid infångandet av slaktboskapen, varvid han högg tag i djurets mule och drog det till marken, pointern och settern, som blott äro cirka 200 år gamla raser, ha uppdragits genom att man vid aveln ständigt utvalde de hundar, hos vilka den paus, som de

alltid göra, när de plötsligt varsebliva något i terrängen, varade långt, och på så sätt har man fått en ras, som ej fortsätter att sprin- ga efter pausen utan stannar tills ägaren skjutit.

Men vissa drag hos hunden ha trotsat alla människans upp- fostringsförsök och komma väl, då de efter årtusenden av domesti- cering ej försvunnit, att även i framtiden finnas kvar.

Jag tänker på vissa små egenheter, som vi dagligen otaliga gånger ha lagt märke till hos våra favoriter men väl i allmänhet föga reflekterat över. Låt oss tänka över, huru en hund lägger sig ned. Detta sker aldrig direkt utan några förberedelser. Nej, djuret hukar sig ned och vänder sig först runt några varv, innan det ant- ligen slår sig till ro. Detta egendomliga beteende är fullständigt gåtfullt och oförklarligt, ty det har ingen som helst betydelse för djuret, när det skall lägga sig ned. *Darwin*, som riktade uppmärk- samheten härpå, anser, att det är en alltiämt bestående kvarleva av den metod, som hundens vilda förfäder använde, när de i det höga gräs, vari de levde, ville trampa till en bädd åt sig. Då var den mycket lämplig och nödvändig, men numera väcker det en- bart vårt löje, när vi se en hund trampa runt, innan den lägger sig ned på parkettgolvet, för så vitt vi ej fattas av förvåning över styr- kan av naturens konservativa krafter, som på detta iögonfallande sätt manifesteras sig.

Hundens skall anses vara en produkt av dess tämjande, ty var- garna skälla ej utan tjuta. En varg klättrar, som Jack London och James Oliver Curwood lärt oss, upp på en höjd och stöter ut ett långdraget tjut, som besvaras av en annan varg långt borta, och på detta sätt kommunicera de med megafonens hjälp med varan- dra. Men när tamhundarna höra dessa tjut, detta "skri från vild- marken", så rör sig något djupt i deras inre och det kan inträffa, att de svara på samma sätt som deras vilda förfäder gjorde för år- tusenden tillbaka. Även annars kan det hända, att de upphäva dessa tjut, särskilt när de se månen, och detta anses av vidskepliga människor vara ett förebud till dödsfall eller sjukdom i familjen.

Nordiska Kristallmagasinet
Drottninggatan 71 Kungsgatan 7

HÖGFINA RIKLIGT SLIPADE
KRISTALLER, GRAVERADE KONSTGLAS TILL LÅGSTA
PRISER FRÅN FÖRNÄMSTA FABRIKER

6-7 kilometer. Under natten rädde frost, på dagen lövader. Linspar."

I Reichenberger Zeitung för den 9 januari 1925 stod att läsa följande: "En ung man i tjänst hos köpmannen Ernst Grohmann skull: nyligen ut och motionera den senares schäferhund ldo von Ulmenstädt, 159766 (Herold vom Taufelsteg — Elma von Oldenburg). Då han så promenerade fram över fälten i riktning mot Filippsdorf, sprang hunden plötsligt från honom, genomkorsade terrängen och gav slutligen ständskall. Då den unge mannen varken med lock eller pock lyckades inkalla hunden, begav han sig till ort och ställe och påträffade där ett halft ihjälfruset barn i treårsaldern. Den lille hade på väg till sina farföräldrar gått vilse, sjunkit ned utmattad och blivit liggande."

Red.

HUR CYRUS FÖRSTOD ATT TILLVINNA SIG MITT FÖRTROENDE.

Det har alltid berett mig stort nöje att studera våra hundars själssegenskaper. Följande upplevde jag med min 13 månader gamla schäferhund Cyrus von der Ravensburg 225894.

Min make, som farit bort för att med en annan hund deltaga i en skyddshundsprovning, hade kvarlämnat mig ensam med Cyrus i vår bostad i länsfängelset. Då jag samtidigt hade att öva uppsikt över fångarne, var belägenheten rätt så kritisk. När Cyrus nu märkte, att jag var allena, vek han icke från min sida. Då jag på morgonen släppte ut fångarne på gården, lade han sig i ett fönster och iakttog dem. När han från denna utsiktsplats icke längre kunde se dem, öppnade han hastigt och lustigt ytterdörren och lade sig på trappan för att därifrån fortsätta sina iakttagelser. När så en av fångarne utan min tillåtelse sökte gå in, sprang Cyrus ner, gav skall på mannen och ställde honom, så att han icke kunde röra sig ur fläcken. Jag kom då tillstådes och befriade mannen ur hans bekymmersamma läge.

En fänge, som sedan lång tid tillbaka biträtt oss i hushållet, skulle en gång under dagens lopp hämta något hos mig i köket. När nu fången med raska steg kom emot mig, missupplattade Cyrus saken. Han kastade sig över mannen med sådan våldsamt, att mannen föll omkull. Cyrus fasthöll sedan mannen i kragen, men

släppte honom genast på min tillsägelse. Detta förvånade mig särskilt, då Cyrus dittills icke utmärkt sig för någon högre grad av lydaktighet. Nu, sedan min make återkommit, tar Cyrus icke längre någon som helst notis om fångarne, utan följer mig i hälarne var jag går, emedan jag, allt ifrån det han var helt liten, skämt bort honom.

Hildegard Below.

(Ur Zeitung des Vereins für Deutsche Schäferhunde.)

MEDDELANDEN FRÅN KLUBBENS VERKSAMHET.

På klubbens ordinarie månadssamkväm i februari höll ordföranden föredrag om tyskarnes provnings- och tävlingsordning. Vid tillfället hade som gäster inbjudits v. ordföranden i Föreningen Sv. Skydds- och Sjukvårdshunden, direktör Gösta Wahlstedt, ordföranden i Sv. Dobermannpinscherklubben, kamrer Sven Rosengren, samt medlemmar i den kommitté, som tillsattes för utarbete av ny provningsordning för våra svenska skydds- och polishundar.

Vid den på föredraget följande diskussionen, i vilken bl. a. de inbjudna gästerna togo livlig del, uttalades önskvärdheten av en snabb reformering av vår nu gällande provningsordning till bättre överensstämmelse med det praktiska livets fordringar.

Den 22 mars firade klubben årsdagen av sin tillblivelse med en talrikt besökt supé å källaren. Den gyldene Freden.

Vid tillfället lämnade ordföranden en redogörelse för klubbens verksamhet under det gångna året och riktade en vädjan till medlemmarna att med fortsatt intresse och ökad entusiasm skänka företaget sitt stöd.

Nästa klubbafon äger rum tisdagen den 14 april 1925 kl. 8 e. m. å källaren Den gyldene Freden.
Föredrag av laborator G. Forssell.

Särskild kallelse till detta samkväm kommer *icke* att utfärdas. Priset för supén är det vanliga.

Klubbens stora ordinarie utställning kommer att gå av stapeln första lördagen och söndagen i oktober 1925, sannolikt i Gårds a K. Djurgården. I samband därmed anordnar klubben sin 2:dra kåring av avelshundar ävensom en uppvisning av utbildade polis- och skyddshundar.

Till prisdomare kommer att inkallas en av Tyska Schäferhundsföreningens domare.

Till hedersledamot har klubben kallat ryttmästare Max v. Stephanitz, Ossig, Tyskland, och till korresponderande ledamöter baron Bruno Carl v. Forstner, Magdeburg, Dansk Schäferhundklubs ordförande, veterinär R. Sørensen, Horsens, Norsk Schäferhundklubs ordförande, revisionschef O. Saxlund, Oslo, och föreståndaren för finska statens anstalt för polis- och skyddshunds-dressyr, veterinär J. Brüning, Tavastehus.

Red.

Svenska Kennelklubben har utsett assessor Sigge Wettermark att vara prisdomare för schäferhundar vid Kennelklubbens utställning i maj samt att jämte direktör G. Wahlstedt och revisor G. Fallstedt-Lindholm vara domare vid Kennelklubbens vartävlan med polis- och skyddshundar.

Genom klubbens försorg kommer i maj månad en schäferhund att nedskickas till Karsholms gods i Skåne för att därstädes under ledning av en i Tyskland utbildad herde uppfostas till vallhund.

Skattmästaren ber få meddela, att genom ett förbiseende vid sista tidskriftsnumrets distribuering årskort *icke* kom att medfölja försändelserna.

Så snart försändelserna blivit utlösta och ev. olösta försändelser returnats, kommer årskort emellertid att omedelbart tillställas vederbörande.

Red.

SCHÄFERVISAN.

S Å N G

Jag vill sjung-a om min vän och om min

PIA N O

lopp-re va-pen-bror som har va-rit min kamsat i al-la

vä-der som har läst ut-i mitt ö-ga och har

lyst-rot till mitt bred han är fa-gor i sin otul-ta var-gu skvad.

SCHÄFERVISAN.

Att sjungas som bordsvisa vid Svenska Schäferhundklubbens samkväm.

Iag vill sjunga om min vän och om min tappre vapenbror
Som har varit min kamrat i alla väder
Som har läst uti mitt öga och som lystrat till mitt bud
Han är jager i sin stolta vargaskrud.

Ja, hans anor gå tillbaka ända in i hedenhös
Han har ulv och varg till ättefar och moder
Där som norrskenstågan brinner över stleppens vita snö
Lade sig hans store stamfar ned att dö.

Och den ättling som är kommen utav så förnämlig stam
Har väl makt att tåla både köld och hunger
När du ser och skådar in uti hans mörka ögonpar
Är det vildmarksflammar du framför dig har.

Och han huggar och han biter och han sliter och han drar
När han blott får se en skymt utav din övan
När dig själv han plötsligt skådar, då blir mild hans ögas glans
Och han viftar med sin stolta sabelsvans.

Och han vaktar hyddan din så att du kan i trygghet bo
Han är vaken när du sover på ditt öra
Han, han sover ej, hans öga och hans öra är på spänn
Och en främlings steg han känner strax igen.

När som krigets alla åskor braka lös till blodig dans
Går han lugn i regn av kulor och granater
Och han söker upp den fallne, både menig och major
Ty då är han allas vän och allas bror.

Må vi höja då vårt glas för denna käcka, glada fyr
Han som går för dig igenom eld och vatten
Och till vardags är en muntergök, en tok som ingen ann'
Må han så'n förbli, ja, länge leve han!

Ord och musik fritt efter Evert Taube. Originallet till salu hos
Elkan & Schildknecht, Stockholm.

INBJUDAN TILL SCHÄFERHUNDSDOMNING.

På allmän begäran kommer klubben att söndagen den 26 instundande april anordna en bedömning av schäferhundar, tillhöriga klubbmedlemmar, som äro bosatta i Stockholm eller dess omnejd.

Denna bedömning, som anordnas efter mönstret av tyskarnas Plostenschau, är av privat karaktär och avser närmast att tjäna som vägledning för sådana hundägare, som önska för en låg avgift få sina djur värdesatta och bedömda. Några pris komma därför rke att utdelas.

Hundarna bliva med hänsyn till exteriör och karaktärsegenskaper betygsatta efter följande skala:

Utmärkt;
Mycket god;

God;
Godkänd;

Ej godkänd.

Bedömningen är öppen för alla i klubbmedlemmarnas ägo befintliga schäferhundar, som uppnått nio månaders ålder.

Endast två klasser förekomma: ungdomsklass och öppen klass. Hundar i ålder mellan nio och femton månader bedömas endast i ungdomsklass, hundar över femton månader endast i öppen klass.

I övrigt meddelas beträffande arrangementen följande uplysningar:

Tid: Söndagen den 26 april 1925 kl. 9 f. m.
Plats: Generalstabens ridhus vid Valhallavägen.

FUNKTIONÄRER:

Domare: Assessor Sigge Wettermark.
Kommissarie: Grosshandlare Torsten Herrlin.
Veterinär: Laborator G. Forssell.
Ringsekreterare: Poliskonstapel E. A. Bergström med köpmannen Mauritz Svensson som suppleant.
Avgift: 5 kronor för varje i bedömningen deltagande hund.
Allmänheten äger i mån av utrymme fritt tillträde.
Det nya med denna bedömning är bl. a. det, att hundägare utan föregående anmälan kunna infinna sig med sina hundar och få dem bedömda.
Hundägarna eller deras ombud skola, åtföljda av sina hundar, kl. 9 f. m. anmäla sig hos kommissariatet och därvid för varje hund avlämna:

1) Bedömningsavgiften — 5 kronor.

2) Hundens stamtavla.

3) Hundägarens på heder och samvete avgivna intyg, att hunden icke under de sista sex veckorna varit behäftad med smittosam sjukdom eller varit i beröring med annan hund, som då varit angripen av dylik sjukdom.

Hundägare, som icke äro medlemmar av klubben, kunna få sina hundar bedömda, om de vid tillfället skriva in sig i klubben och samtidigt erlägga årsavgift för 1925.

Efter avslutad veterinärbesiktning tager själva bedömningen sin början. Hundarnes nervstyrka kommer att provas bl. a. genom skottlossning.

Sedan hundarne blivit bedömda, och alla skygga djur utgallrats, komma de övriga att uppvisas i grupper efter de erhållna betygen.

Med denna uppvisning är bedömningen avslutad, och hundägarna få därefter avlägsna sig med sina djur.

Domarens berättelse över bedömningen kommer att publiceras i klubbens tidskrift.

KLUBBENS KARADE AVELSDJUR.

Styrelsen har beslutat, att ägare av kårad hanhund i betäckningsavgift må gottgöra sig ett belopp av högst 100 kronor — vid betäckning av medlemmarnas tikar dock högst 75 kronor.

Styrelsen har vidare beslutat, att priset å valpar efter kårade föräldrar skall, då valparna säljas i åttaveckorsåldern, utgå med högst 150 kronor stycket.

Om valparna säljas vid mera framskriden ålder, må priset ökas med högst 25 kronor för varje överskjutande hel månad.

FOTOGRAFERING AV SCHÄFERHUNDAR.

Pristävlingen.

Klubben vill än en gång erinra om sin i senaste numret omnämnda pristävlan för schäferhundsfotografier. Anmälningstiden utgår den 15 april.

Kennel "av Götaholm"

emottager hundar till Polis-, Skydds- o. Kammardressyr, uppfödning och inackordering; Köper och försäljer Polis-, Skydds- och Sällskapshundar.

OBS.! Erfarna dressörer!

Polisman HENNING KARLSSON,
MARIEHOLM, GÖTEBORG 6